

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№3-4 (2923-2924)

Понеділок,
29 лютого 2016 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ПОДІЇ МІСЯЦЯ

ЗУСТРІЧ ІЗ МІНІСТРОМ ОСВІТИ І НАУКИ

18 лютого в Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна відбулася всеукраїнська нарада, присвячена проблемам розвитку освіти в Україні.

Нараду очолив Міністр освіти і науки України Сергій Миронович Квіт. На зустрічі також були присутні заступник Міністра освіти і науки Павло Хобзей, ректор ХНУ ім. В.Н. Каразіна Віль Бакіров, директор Харківського регіонального інституту Національної академії державного управління при Президентіві України Людмила Білова та проректор з науково-педагогічної роботи ХНМУ Іван Летік. Після обговорення пріоритетних завдань освіти і науки в майбутньому Міністр ознайомився з волонтерським рухом Харківщини на конференції-виставці волонтерів.

Виставка розпочалася презентацією волонтерської діяльності Харківського національного медичного університету. Координатор волонтерського руху ХНМУ Анастасія Рождественська розповіла про основні напрямки діяльності волонтерів, наголосивши на важливості підтримки країни в цей нелегкий час. Сергій Миронович зацікавлено роздивився волонтерський «арсенал» для навчання невідкладній медичній допомозі, після чого подякував за таку важливу діяльність і побажав розвитку руху в перспективі.

Після цього в аудиторії свої проекти презентували інші волонтерські організації. Міністр обіцяв посилити підтримку з боку міністерства, і акцентував, що волонтерство – це нова перспективна форма розвитку суспільства.

Прес-служба ХНМУ

березня!

Милі жінки!

Прийміть щирі вітання з першим весняним святом – Міжнародним жіночим днем 8 Березня! Природа наділила вас життєвою стійкістю та оптимізмом, ви здатні поєднати в собі ніжність та розум, твердість духу й терплячість, чарівність та красу. Ці якості допомагають вам успішно вирішувати будь-які професійні задачі та наповнювати затишним рідну оселю.

Наш університет – це простір, де розум і краса жінок щасливо поєднуються, де достатньо талановитих представниць прекрасної половини людства як серед співробітниць, так і серед студенток. Ваша присутність не тільки прикрашає нашу alma mater, але й надихає. Поруч з вами чоловіки стають сильнішими, добрішими, шляхетнішими, прагнуть до нових вершин у своїй діяльності. Ми пишаємося вашими успіхами, поважаємо й любимо вас за блискучий розум, наполегливість у досягненні поставлених цілей.

Милі жінки! Бажаю вам міцного здоров'я, доброти, чудового настрою, здійснення найзаповітніших мрій. Нехай весна стане для вас джерелом відновлення, додасть свіжих сил, енергії й надихне на успішну реалізацію подальших професійних і життєвих планів!

Із найщирішими побажаннями,

ректор університету **Володимир Лісовий**

РАДУ МОЛОДИХ УЧЕНИХ ОЧОЛИЛА ПРЕДСТАВНИЦЯ ХНМУ

Під час розширеного засідання Вченої медичної ради Міністерства охорони здоров'я України 16 лютого 2016 року відбулося представлення нового складу Ради молодих учених МОЗ України, який був затверджений наказом МОЗ України від 25.02.2008 № 97 «Про створення ради молодих учених при МОЗ України».

Рада молодих учених працює як дорадчий орган Міністерства охорони здоров'я України з метою обговорення найважливіших управлінських рішень щодо реформування та розвитку медичної науки, підвищення якості наукових досліджень, інтеграції освітніх і наукових процесів, що здійснюються у вищих навчальних закладах та науково-дослідних установах МОЗ України.

На установчому поточному засіданні Ради молодих учених у демократичний та відкритий спосіб було обрано склад керівних органів та узгоджено відповідальних за окремі напрямки розвитку та співпраці. Головою новоствореної Ради обрали **Наталію Куфтеріну** (Харківський національний медичний університет), заступниками – **Богдана Божука** (Національний медичний університет імені О.О. Богомольця) та **Володимира Новошицького** (Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шуприка); секретарем став **Станіслав Ставицький** (Українська медична стоматологічна академія).

Також Радою було затверджено оперативний План роботи поточного року, визначено основні напрями діяльності, секції за напрямками роботи, узгоджено поточні організаційні питання. Молоді вчені з числа делегатів також взяли на себе запов'язання щодо опанування досвіду та комунікації з науковими молодіжними організаціями у НАМН та НАН України, МОН України.

Зауважимо, що обраний новий вектор і формат співпраці виборних дорадчих органів передбачає ширше залучення громадськості та створення умов прозорості й підвищення мотивації науковців усіх рівнів.

За матеріалами прес-служби МОЗ України

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

Пам'яті Героїв Небесної Сотні

20 лютого в університеті активісти провели акцію «Запалимо свічку!» на знак вшанування жертв Майдану.

стор. 15

Женщины в судьбе Ильи Мечникова

В судьбе Ильи Ильича Мечникова особую роль сыграли три женщины: мать и две его жены – любящие, верные, преданные, полностью посвятившие себя нашему великому земляку.

стор. 7

Кохання врятує світ!

Традиційно напередодні дня закоханих у Харківському національному медичному університеті було проведено найромантичніший конкурс «Ідеальна пара».

стор. 15

Арт-терапія

Картини художника-імпрессионіста Віктора Зундалева наповнені якими веселими красками.

стор. 16

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Телеміст Харків – Андижан

24 лютого відбулася відео-зустріч керівництва Харківського національного медичного університету та Андижанського державного медичного інституту (Узбекистан).

З боку ХНМУ у зустрічі взяли участь ректор Володимир Лісовий, проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов та начальник відділу міжнародних зв'язків Анжела Стацак. Узбецький навчальний заклад представляли ректор Абдушукур Садиков, проректор з наукової роботи Гуломіддін Ходжиматов і радник ректора з міжнародних зв'язків Камоліддін Салахїддінов.

Ректор Володимир Лісовий розповів про славетну історію університету та його сьогоднішню, про студентів і видатних випускників нашого вишу, ознайомив узбецьких колег зі структурою закладу, організацією навчального процесу. Володимир Миколайович зупинився на міжнародному визнанні університету, розповівши про зв'язки та розвиток співпраці з закордонними освітніми та практичними медичними закладами.

Проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов зосередився на напрямках наукової діяльності університету та науковій міжнародній співпраці, розповів про роботу наших учених над

вирішенням важливих проблем сучасної медичної науки та практики охорони здоров'я. Валерій Васильович відзначив, що у ХНМУ діють 5 спеціалізованих вчених рад та існує можливість захисту дисертаційних робіт за 14 спеціальностями.

Ректор АДМІ Абдушукур Садиков розповів про історію свого навчального закладу, його кращих випускників, а також зупинився на напрямах співпраці між нашими навчальними закладами, які окреслені у Договорі про співпрацю між ХНМУ та АДМІ, підписаному наприкінці 2015 року.

Співпраця між медичними вишами України та Узбекистану триватиме та буде розвиватися за наступними напрямками: обмін досвідом, спільна участь у конференціях, обмін студентами та викладачами, розвиток дистанційного на-

вчання, проведення онлайн-лекцій та майстер-класів, організація тренінгів і семінарів з питань викладання та дослідницької роботи, сприяння публікації результатів як спільних, так і окремих досліджень.

РОЗШИРЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ: СПІВПРАЦЯ ЗІ ШВЕЦІЄЮ ТА ЛИТВОЮ

У січні 2016 року був підписаний Меморандум про наміри співпраці між ХНМУ та Агентством охорони здоров'я Швеції. Це стало можливим завдяки активній участі кафедри епідеміології у міжнародних проектах, які координуються Шведським інститутом і Балтійською мережею зі стримування антибіотикорезистентності (BARN), та встановленню під час виконання проектів контактів. Серед основних напрямів

співпраці зі шведською установою: сприяння організації спільної академічної та наукової діяльності, а саме курсів, майстер-класів та лекцій; сприяння реалізації спільних дослідницьких проектів та обміну дидактичними й дослідницькими матеріалами.

У лютому 2016 року підписано Договір про співпрацю з Вільнюським університетом (Литовська Республіка). Домовилися про обмін досвідом, організацію конференцій, сприяння обміну студентами та викладачами, організацію та проведення спільних науково-дослідницьких проектів, організацію та проведення тре-

нінгів і семінарів з питань викладання та дослідницької роботи, симпозіумів, конгресів, майстер-класів, навчальних поїздок і літніх шкіл; обмін науково-дослідницькими даними та дидактичними матеріалами; сприяння публікації та реалізації результатів досліджень. Слід зазначити, що з провідним литовським університетом у ХНМУ давні зв'язки. У 2006 році було підписано Меморандум про співпрацю в галузі медицини з медичним факультетом Вільнюського університету, у рамках якого здійснювалося співробітництво на рівні фахівців-кардіохірургів ХНМУ та Центру кардіохірургії Вільнюського університету. Термін дії Меморандуму закінчився, але потреба у взаємодії та співпраці залишилася. Тож підписаний договір стане платформи для нових відносин.

Наш заклад встановив міжнародні зв'язки з освітніми та науково-практичними установами Австрії, Білорусі, Болгарії, Грузії, Естонії, Ізраїлю, Казахстану, Литви, Німеччини, Словаччини, Туреччини, Узбекистану, Чехії, Швеції, Швейцарії та інших країн. Робота Університету з налагодження співпраці із закордонними закладами триває.

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

СПІВПРАЦЯ ІЗ ПОЛЬСЬКИМИ КОЛЕГАМИ

10 лютого у Харківському національному медичному університеті перебувала делегація Університету менеджменту охорони праці в місті Катовіце (УМОП), Республіка Польща, у складі: канцлер – пані Малгожата Сікорська, представник ректора у справах міжнародного співробітництва – Клаудія Тирала.

У рамках візиту відбулася зустріч польських гостей з керівництвом університету. У ході зустрічі обговорювалися питання навчання за програмою «Подвійні дипломи», умови участі в програмі наших студентів та процедура реалізації навчання, порівняння навчальних планів ХНМУ та УМОП, можливості взаємних стажувань.

Проректор з науково-педагогічної роботи Володимир Марковський розповів про історію ХНМУ, про державно-

го і політичного діяча Польщі Юзефа Пілсудського, який навчався на медичному факультеті Харківського університету, про сьогодення навчального закладу, приділивши особливу увагу підготовці іноземних студентів, а також про підготовку фахівців за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування». Пані Малгожата Сікорська представила свій навчальний заклад з огляду на можливості співпраці з ХНМУ. Директор Начально-наукового інституту післядипломної освіти Валерій В'юн надав інформацію про післядипломну освіту та поцікавився особливостями навчання у польському виші.

Під час зустрічі було намічено план спільних дій: на першому етапі буде підписано договір про співпрацю, а надалі здійснено порівняння навчальних програм обох університетів.

Валентина Федорова, провідний фахівець відділу міжнародних зв'язків

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ:
УКРІПЛЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

З 1 грудня 2015 р. по 1 лютого 2016 р. професор кафедри філософії Катерина Карпенко відвідала Німеччину в рамках участі у Німецькій програмі академічних обмінів DAAD, яка на конкурсній основі передбачає грантове фінансування стажувань молодих і досвідчених учених, магістрантів і студентів.

Програма візиту була насиченою та включала стажування в Падерборнському університеті (м. Падерборн, Німеччина), де Катерина Іванівна ознайомилася зі структурою університету, організацією навчання і навіть сама долучилася до навчального процесу, прочитавши серію лекцій за темою екофемінізму та гендерної рівності, а також взяла участь у філософському колоквиумі із доповіддю «Місце та роль екофеміністичної традиції в історії жінок-філософів». Під час перебування у Падерборнському університеті було досягнуто домовленостей про подальшу співпрацю між вказаним університетом та Харківським національним медичним університетом. Результатами такого співробітництва в перспективі стане налагодження академічної мобільності викладачів і студентів обох закладів, реалізація спільних освітніх і наукових проєктів.

Під час свого перебування в Німеччині професор К.І. Карпенко була запрошена до Інституту гендеру в медицині університетської клініки Шаріте, де вона зустрілася із директором вказаного інституту Верою Регітц-Загросек та заступником із міжнародного співробітництва Уте Зееланд. Зустріч відбувалася у дружній атмосфері, обговорювалися напрацювання і досвід у сфері гендерної медицини, перспективні напрями співпраці між Харківським національним медичним університетом та університетською клінікою Шаріте. Попередньо було досягнуто домовленостей щодо підписання договору про співпрацю між нашим університетом та Інститутом гендеру в медицині університетської клініки Шаріте.

Крім того, 28–29 січня професор К.І. Карпенко представила Харківський національний медичний університет на Німецько-українському форумі із налагодження академічної співпраці, який проходив у Берліні та був організований офісом DAAD і фондом Александра фон Гумбольдта, Німецьким фондом досліджень, Міністерством закордонних справ ФРН та Міністерством освіти і науки ФРН. Захід передбачав контактну взаємодію більше ніж 150 учасників з України та Німеччини з метою посилення німецько-українського співробітництва у сфері науки та вищої освіти. Особлива увага приділялася налагодженню прямих контактів, обміну найкращими практиками двосторонньої співпраці, зокрема у сфері фандрейзингу й проєкт-менеджменту, академічної мобільності, запровадженню діалогу між академічною спільнотою обох країн та організаціями й фондами, діяльність яких спрямована на підтримку науково-технічного співробітництва із Україною.

*Ангела Стацак,
начальник відділу міжнародних зв'язків*

З проф. Верою Регітц-Загросек

З доктором мед. наук Уте Зееланд

Скрін з електронної газети

ВІТАЄМО!

ОДЕРЖАНО ПАТЕНТИ НА ТАКІ
ВИНАХОДИ ТА КОРИСНІ МОДЕЛІ:

На винахід:

1. Спосіб моделювання затримки внутрішньоутробного розвитку плоду, що обумовлена хронічною плацентарною недостатністю комбінованого генезу. Автори: **В.Д. Марковський, І.В. Сорокіна, М.С. Мирошніченко, О.М. Плітень, А.С. Шапкін, О.В. Калужина.**

На корисні моделі:

1. Спосіб оцінки ефективності лікування хронічного деструктивного періодонтиту за допомогою обробки кореневих каналів ліквідами для глибокого фторування та ультразвуком. Автори: **В.І. Дністрянський, Є.М. Рябокоч.**

2. Спосіб діагностики ендотеліальної дисфункції у хворих на артеріальну гіпертензію, поєднану з подагрою. Автори: **В.А. Капустник, І.Ф. Костюк, О.В. Істоміна, Б.О. Шелест, А.Я. Меленевич, О.Л. Архіпкіна.**

3. Спосіб профілактики й корекції імунологічної недостатності в робітників виробництва простих поліефірів. Автори: **О.А. Наконечна, Д.І. Маракушин, М.Є. Жерновая, Є.Д. Андросов.**

4. Спосіб діагностики та диференційної діагностики жирового гепатозу, хронічного гепатиту й цирозу печінки. Автори: **Ю.Я. Федуленкова, М.І. Пилипенко, Я.Е. Вікман.**

На авторське свідоцтво:

1. Комп'ютерна програма «Психодіагностичне тестування з метою встановлення професійної придатності працівників промисловості на роботу з підвищеною небезпекою за психофізіологічними показниками "ProfRisk"». Автори: **О.В. Григорян, В.О. Коробчанський.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

МІЖНАРОДНИЙ СИМПОЗИУМ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ БІОЕТИКИ
ТА БІОБЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

27–28 січня в Києві відбувся II міжнародний симпозиум «Підвищення обізнаності та освіти з біобезпеки та біозахисту в Україні», який був організований НАН України разом з Українською асоціацією біобезпеки за сприяння Українського науково-технологічного центру.

У роботі симпозиуму взяли участь 57 учасників, серед них 28 представників 20 університетів України, 11 представників українських науково-дослідних інститутів і профільних організацій та 13 учасників з інших країн (Великобританія, США, Грузія, Німеччина, Фінляндія та Італія). Фахівці освітніх установ біологічного, медичного й аграрного профілю виступили з доповідями, на яких представили актуальні питання стосовно формування біобезпеки й біозахисту в Україні та світі. Обговорювалась система управління ризиками при проведенні медико-біологічних досліджень так званого «подвійного використання».

Представником Харківського національного медичного університету виступила професор кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки Ольга Ковальова. У своєму виступі Ольга Миколаївна доповіла про імплементацію біоетичних принципів у діяльність майбутніх лікарів.

За матеріалами наукового відділу

УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА

У ЦЕНТРИ УВАГИ –
ЯКІСТЬ РОБОТИ

5 лютого відбулося засідання медичної ради Університетської клініки, на якій підбили підсумки за минулий рік. Відкрив засідання голова медради директор клініки Володимир Савенков, який насамперед подякував співробітникам за проведену протягом року серйозну роботу.

Про результати лікувально-профілактичної роботи Університетської клініки за 2015 р. доповів заступник директора з медичної частини професор Володимир Коростій. Володимир Іванович повідомив, що головними досягненнями минулого року є стабільні показники роботи після надання клініці нового статусу та одночасна підготовка до її реорганізації. Статистичні показники за 2015 рік відображають задовільну роботу всіх підрозділів клініки. Вже з 1 січня в стаціонарі клініки на 190 ліжок відкрито 2 нових відділення, одне реорганізоване. На базі Університетської клініки працюють 10 кафедр, де проходять навчання студенти та інтерни ХНМУ і НФаУ. Володимир Коростій підсумував свій виступ тезою, що в 2016 році для клініки першочерговими завданнями будуть стабільна робота існуючих підрозділів і розвиток нових відділень, центрів і напрямків у сучасних складних соціально-економічних умовах.

У ході медради звіти й плани на 2016 рік також надали керівник Центру профілактичних оглядів консультативної поліклініки Ганна Паровіна; завідувач кафедри загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб професор Людмила Пасієшвілі; завідувач кафедри неврології №2 професор Олена Товажнянська; завідувач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини професор Андрій Істомін; завідувач відділення фізичної реабілітації Олег Касатка; завідувач кафедри психіатрії, наркології та медичної психології професор Ганна Кожина; завідувач кафедри клінічної фармакології та клінічної фармації НФаУ професор Ігор Зупанець; завідувач кафедри лабораторної діагностики професор Ольга Залюбовська; завідувач клініко-діагностичної лабораторії Галина Резуненко; завідувач кафедри отоларингології професор Анатолій Журавльов; завідувач відділення малоінвазивних технологій та серцево-судинної хірургії Михайло Томін.

У засіданні взяв участь проректор з науково-педагогічної роботи професор Юрій Резуненко, який подякував співробітникам Університетської клініки за професіоналізм і зазначив, що діяльність клініки є іміджевою для Харківського національного медичного університету. Підсумовуючи роботу медичної ради, директор клініки Володимир Савенков побажав співробітникам клініки наснаги в реалізації намічених на 2016 рік планів.

Олена Лобач

ДОСВІД ВЧИТЕЛІВ НА ДОПОМОГУ СТУДЕНТАМ

Від імені студентів VI курсу II медичного факультету 15-ї групи на шпальтах газети «Медичний університет» хочу висловити подяку колективу кафедри інфекційних хвороб ХНМУ.

Як ми самі переконалися, усі викладачі кафедри – чуйні, уважні, відповідальні люди з великим серцем та душею. На V та VI курсах викладачем нашої групи була завуч кафедри доцент

Ніна Федорівна Меркулова. Практичні заняття на базі обласної клінічної інфекційної лікарні завжди проходили дуже цікаво та жваво. Згідно з тематичним планом ми самостійно проводили курацію хворих з подальшим клінічним розбором із викладачем найбільш тяжких випадків. Під час вивчення інфекційних хвороб на VI курсі акценти робилися на диференційній діагностиці інфекційних захворювань з неінфекційними, на сучасних методах діагностики та лікування, підготовці до ліцензійного інтегрованого іспиту КРОК-2. А засвоїти значну кількість нового матеріалу нам допомагала Ніна Федорівна, яка ділилася з нами своїм величезним лікарським досвідом, розповідала цікаві випадки зі своєї практики, які ми запам'ятемо на все життя.

Під час циклу за нашої участі було проведено конференцію на тему «Грип А (H1N1) Каліфорнія», яка є актуальною сьогодні, адже в Україні та в Харкові зокрема зафіксовано тяжкі випадки грипу з летальними наслідками від його ускладнень. На конференції виступили з доповідями: Діана Фельдман – «Етіологія, патогенез, клініка та діагностика грипу А (H1N1) Каліфорнія», Ірина Червань з повідомленням про лікування та Катерина Рускова щодо профілактики цього захворювання. Тетяна Попова представила клінічний випадок грипу (H1N1) Каліфорнія, який мав місце в обласній клінічній інфекційній лікарні. Присутні на конференції викладачі кафедри, завідувачі та лікарі відділень клініки, аспіранти та інтерни взяли участь у дискусії.

Висловлюю слова вдячності нашим вчителям за теплу атмосферу на кафедрі, яка всебічно сприяє та спонукає нас до отримання знань, які знадобляться нам на професійній ниві лікаря.

Діана Фельдман,

староста VI курсу II медичного факультету

ШЛЯХ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ЛЮТИЙ У КАЛЕНДАРІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Лютий місяць багатий на визначні для України події, що значною мірою вплинули на її подальший розвиток та державотворення.

4 лютого 1918 р. війська Української народної республіки жорстоко придушили повстання київських більшовиків, до якого долучилися солдати Богданівського, Шевченківського полків і полку імені Сагайдачного. Центром повстання був завод «Арсенал», який 4 лютого все ще контролювали повстанці. Вранці почався штурм силами прибулих до міста Гайдамацького коша Слобідської України та 1-ї сотні куреня Січових стрільців. Загибло понад 1500 осіб, причому 300 з них було розстріляно вже після придушення повстання. Після того Центральна Рада на певний час позбавилася конкурентів у боротьбі за владу в Києві.

5 лютого 1585 р. у Львові було засноване Успенське братство, що ставило на меті захист православної релігії та національної самобутності українців, які потерпали від польського гніту. Вже наступного року воно стало організаційним центром братського руху в краї. Згодом братство отримало статус староріпійного, тобто самоврядного, незалежного від православної ієрархії. Саме Успенське староріпійне братство організувало на теренах Західної України опір вправовадженню Берестейської церковної унії 1596 р. Лише в 1708 р. поляки примусили братство до унії, а в 1788 р. австрійці його остаточно ліквідували.

8 лютого 1106 р. Великий князь Київський Володимир Мономах завершив роботу над своїм видатним твором «Повчання дітям». «Повчання» являє собою політичний заповіт князя, де Володимир Мономах висловив свої ідеї загальнодержавного, політичного та морального характеру, навчав нащадків бути розумними правителями, захищати інтереси Русі, не вдаватися до міжусобиць, поширювати освіту, власною поведінкою подавати приклад іншим. Ці принципи зіграли значну роль в українському і не тільки державотворенні.

19 лютого 1954 р. Президія Верховної Ради СРСР видала указ про виведення Кримської області зі складу РРФСР та передачу її УРСР. Акцію було приурочено до 300-ліття Переяславської

ради, і вона позиціонувалася як акт довіри та братньої любові. Відзначалися територіальна близькість, а також тісні господарські й культурні зв'язки Криму з Україною. Крим отримував прісну воду, продукти харчування, газ та електроенергію з УРСР. Розрахунки по Криму між двома республіками були складні та недоцільні, більш доцільною виявилася передача Криму УРСР. 26 квітня того ж року Верховна Рада СРСР законом «Про передачу Кримської області зі складу РРФСР до складу УРСР» затвердила указ Президії і внесла відповідні зміни до статті 22 і 23 Конституції СРСР. Із публікацією закону «Про внесення змін і доповнень до статті 14 Конституції (Основного Закону) РРФСР» приєднання Криму до Української РСР було завершено.

Того ж дня, але **1992 р.**, Верховна Рада України затвердила тризуб як Малий державний герб та основний елемент Великого державного герба. Історично це герб князівської династії Рюриковичів, які правили на Русі. Конституція України трактує його як «Знак Княжої Держави Володимира Великого». Крім того, тризуб був державним гербом УНР, Української Держави Павла Скоропадського, Директорії та Карпатської України. Існує велика кількість тлумачень значення тризуба, серед яких найпоширеніша – стилізований сокіл.

20 лютого відповідно до указу Президента України Петра Порошенка відзначається пам'ятний День Героїв Небесної Сотні. Цей день було обрано тому, що у кривавий четвер, 20 лютого 2014 року, на вулиці Інститутській в Києві було вбито понад сорок людей. Пам'ятну дату запроваджено «з метою увічнення великої людської, громадянської і національної відваги та самовідданості, сили духу і стійкості громадян, завдяки яким змінило хід історії нашої держави, гідного вшанування подвигу Героїв Небесної Сотні, які віддали своє життя під час Революції Гідності (листопад 2013 – лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України».

Володимир Альков,

старший викладач кафедри суспільних наук

ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД НА ЖІНОЧЕ СВЯТО

*Напередодні Міжнародного жіночого дня ми запропонува-
ли першокурсницям висловити свої думки щодо цього свята. За
бажанням юнаки теж могли висловити свою думку, тож маємо й
чоловічий погляд на жіноче свято.*

8 Березня – Міжнародний жіночий день, це свято кожної дівчинки, дівчини, жінки. В Україні цей день традиційно є вихідним.

На мою думку, дуже символічним є те, що саме в березні відзначають жіноче свято. Березень – перший місяць весни, її початок. У мене він асоціюється з оновленням, молодістю, чимось новим. На початку весни тануть сніги, з'являються бруньки на гілках, усе прокидається і робить свіжий подих, наче дівчина-квіточка, яка розквітає, розкриває долоньки до сонечка та радіє життю. Тому чоловіки в цей день дарують своїм жінками, мамам, донькам, сестрам перші весняні квіти, а ми намагаємося виглядати якнайкраще, бути найгарнішими для своїх близьких.

Кожна жінка заслуговує на особливий день, адже ми є дружинами, матерями, берегинями домашнього вогнища. Усе життя ми піклуємося про своїх близьких та можемо віддати все, аби наша родина була щаслива. Саме тому, любі чоловіки, цінуйте, кохайте й оберігайте своїх найдорожчих!

Ірина Глуценко

8 Березня – це щорічне жіноче свято, яке відзначають у багатьох країнах. Зобов'язані ми цим Кларі Цеткін, бо саме вона була його ідейним та політичним початківцем. Для мене це свято є символом солідарності жінок у боротьбі за свої політичні, економічні й соціальні права.

У наш час це свято трохи змінило свій сенс: чоловіки дарують нам квіти й подарунки, у всіх вихідний день. Ми вже не так боремося за наші права, як раніше, адже час йде і суспільство розвивається. Зараз вже жінка часто посідає вищу соціальну ланку, ніж чоловік, має роботу та водночас дбає про родину – раніше такі перспективи для жінок були недосяжними. Тому зараз ми можемо спокійно святкувати 8 Березня, як звичайне свято, присвячене жінці – берегині домашнього вогнища.

Ярослава Шевченко

8 Березня – це Міжнародний жіночий день, який ми святкуємо щороку, шануючи жіночу вроду, розум, мудрість.

У цей день кожна дівчина відчуває себе особливою. Кожна представниця чарівної статі приділяє більше, ніж звичайно, уваги своїй зачісці, макіяжу та вбранню, бо бажає почуватися святоково. 8 Березня всі ми чекаємо знаків уваги від чоловіків: гарних слів, подарунків, важливих вчинків. Нарешті, це день, коли ми на «офіційних підставах» маємо право не мити посуд, не готувати, не прибиратися й залишити всі справи чоловікам.

ЧОЛОВІЧИЙ ПОГЛЯД НА ЖІНОЧЕ СВЯТО

Тануть сніги, біжать струмочки, розкриваються бруньки, з'являються тендітні квіти, чути спів пташок. Це настала весна – найпрекрасніша пора року, оспівана поетами за свою первозданну красу. Вона приносить із собою не тільки довгоочікуване тепло, а й свято жіночності – 8 Березня.

У цей день усі чоловіки вітають жінок із святом:

дружину, дівчину, тітку, сестру, бабусю, люблячу матір, а жінки розквітають, немов сині проліски на теплому сонечку.

З 8 Березня широко вітаємо,
Вам тепло і любов віддаємо,
Хай у серці весна розквітає,
І життя чарівнішим стає!

Данило Сосонний

У цей день хочеться привітати всіх жінок, яких бачу, знаю, із якими спілкуюся. А взагалі, я вважаю, що для жінок ми б мали

Міжнародний жіночий день – це свято краси й чарівності, який дуже символічно святкують на початку весни, адже все оживає та розквітає після зими. Це є символом того, що жінка, як природа, несе нове життя в цей світ.

Марія Леонтєва

Жіноче свято відзначають 8 Березня. Хоча це може здаватися феміністичним, але я вважаю, що жінка є найбільшою трудівницею, тому заслуговує на це свято.

У кожного живого створіння у світі є мати. Матір – це завжди лагідна, любляча, мудра людина, яка в будь-якій ситуації підтримає тебе. Цю роль виконує жінка, а крім того, вона має бути ще й гарною дружиною, справжнім тилом для чоловіка. А також треба не забувати розвиватися як особистість. У наш час є відомі жінки-військові, лікарі, інженери, програмісти тощо. Ми рідко замислюємося, скільки ж роботи за день виконує жінка, особливо та, в якій є маленькі діти. Тому, як на мене, жінки заслуговують на те, щоб хоча б один день на рік був присвячений саме їй.

Наталія Некрасова

Жінка – це любляча матір, вірна дружина, турботлива сестра й донька. Часто на її тендітні плечі лягає купа справ і проблем. Треба встигнути на роботу, доглянути дітей, упоратися по господарству... На жаль, сьогодні жіноча праця не надто цінується, попри те, що жінці часто просто не вистачає часу для кар'єрного розвитку. Праця жінки часом непомітна, але вагома, і вона триває ще кілька годин після робочого дня.

Для мене ідеальна жінка – це не просто домогосподарка, а сильна і цілеспрямована людина, яка прагне бути визнаною в суспільстві. 8 Березня – це свято, на яке заслуговує кожна з нас, це вихідний, коли можна дозволити собі дещо більше, ніж завжди, і дійсно відчути себе особливою.

Ірина Посохова

На мою думку, жіноче свято недаремно припадає саме на березень, адже початок весни – це час, коли все навколо оживає. Як на мене, жінка схожа на весну: така ж лагідна й сонячна, квітуча та тепла. Без жінки неможливе продовження роду.

Свято 8 Березня – це привід розкрити свої почуття до жінки, висловити свою повагу та подяку. Безперечно, бувають такі моменти, коли ми поводимо себе невдячно відносно своїх матерів і бабусь, приділяємо їм мало уваги. Деякі ж просто не можуть висловити свої почуття. А жінкам потрібно відчувати тепло, турботу, своє значення в житті близьких.

Отже, жіноче свято – це день, коли кожна жінка має почувати себе особистістю, яку люблять, поважають та оточують турботою.

Лариса Пономарьова

створювати свято щодня, адже їм так важко зараз, у цей скрутний кризовий час. Жінок треба любити й радувати кожен день!

Вадим Іванов

Жінка – це найпрекрасніше, що трапляється із чоловіком у житті. Жінка дає початок життю людини, на її тендітні плечі лягає чимало клопоту. Жінка є оберегом сім'ї та кохання, тому було б помилкою не зробити в календарі хоча б одну червону дату на честь жінок.

На жаль, у повсякденному житті чоловіки не завжди приділяють достатню увагу слабкій половині людства. У цей день мають прозвучати всі слова та мають бути зроблені всі вчинки, про які мріяла жінка, щоб вона відчула себе найщасливішою у світі.

Олександр Василенко

Жіночі свята в багатьох чоловіків викликають невдоволення, оскільки для сильної статі буває складно висловити свої почуття та віддати жінкам належне за їхню любов, терпіння, співчуття та підтримку. Але такі свята водночас є чудовим приводом для чоловіків, щоб проявити себе й здивувати своїх дружин, матерів, бабусь, сестер.

8 Березня необхідно, щоб згадати, що ми маємо кохати та захищати найважливіших жінок у своєму житті.

Сергій Малютін

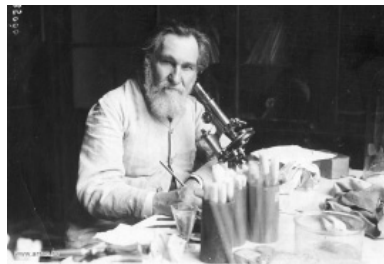
ИСТОРИЧЕСКИЙ БЛОКНОТ

ЖЕНЩИНЫ В СУДЬБЕ ИЛЬИ МЕЧНИКОВА

Жизнь ученых обычно бедна внешними событиями, однако она полна волнующего интереса не только для современников, но и для последующих поколений. Я думала об этом, оправдывая выбор темы для будущей статьи – «Женщины в судьбе Ильи Мечникова».

Готовясь писать, я пересматривала материалы о жизни Ильи Ильича, собранные в разное время, и натолкнулась на высказывание М. Лютера, основателя лютеранства, сказавшего в свое время о мужчинах: «...рожденные и вскормленные женщинами, мы в значительной степени живем их жизнью...». Но разве женщины, любящие известных мужчин, да и не только, не так же живут их жизнью, иногда даже жертвуя ею ради любимого?

В судьбе Ильи Ильича Мечникова особую роль сыграли три женщины: мать и две его жены. Мне хочется рассказать о них, любящих, верных, преданных, полностью посвятивших себя нашему великому земляку, и тем воздать им дань памяти благодарных потомков.

Жизнью своей и всем хорошим, что было в его характере, Илья Ильич был обязан своей матери – Эмилией Львовне, в девичестве Невахович. Отец ее, известный еврейский публицист и просветитель, считается основателем русско-еврейской литературы. Эмилия Львовна была хорошо образована, знала мировую литературу, языки, прекрасно играла на фортепьяно. Обладая живым характером и добрым нежным сердцем, она горячо любила своих детей: 4 сыновей и дочь, из которых самую глубокую материнскую заботу испытывал младший – Илья. С самых ранних лет мать прививала детям любовь к музыке. Илья слушал как завороченный и забывал все на свете, когда она играла Моцарта или Бетховена. В дальнейшем музыка сопровождала его всегда, помогая переносить тяготы жизни.

Горячо принимая к сердцу все шалости детей, Эмилия Львовна каким-то особым чувством понимала, кем может стать тот или иной ее ребенок, и всячески расширяла его познания в этой области. Она всегда была первым советчиком и другом младшего сына, и эти отношения сумела сохранить на всю жизнь. Именно она сумела отговорить Илью от поступления на медицинский факультет университета, считая, что с его мягким впечатлительным сердцем ему будет трудно постоянно видеть страдания людей. По ее просьбе профессор И.П. Щелков, у которого Илья брал частные уроки, видя его колебания, тоже посоветовал ему поступить на естественное отделение физико-математического факультета. В дальнейшем мать всегда помогала ему и советом, и материально, поэтому неудивительно, что сын считал ее своим самым преданным другом.

Известно, что И.И. Мечников окончил Харьковский университет экстерном в 16 лет. Преодолевая многие трудности, самоотверженно занимался научными исследованиями в области жизни простейших животных, защитил диссертацию и в 23 года (1868) стал приват-доцентом Петербургского университета. Здесь он познакомился с профессором А.Н. Бекетовым, который был гораздо старше, и подружился с его семьей. Это было тяжелое время в жизни И.И. Мечникова: постоянный холод, холод везде – в университете и в квартире, безденежье, одиночество, невозможность заниматься любимыми исследованиями, чтение лекций по зоологии студентам Горного института, которые их совсем не интересовали, – вот составные его быта в Петербурге. Отводил он душу только у Бекетовых в разговорах и играх с его тремя малолетними дочерьми и племянницей Л.В. Федорович. Однажды он заболел тяжелой ангиной и совершенно один, без всякой помощи находился в своей нищенской съемной квартире. Обеспокоенные долгим отсутствием, здесь его в полубомрачном состоянии нашли Людмила Васильевна и старшая дочь Бекетова – Мария. Сам профессор А.Н. Бекетов приехал забрать Илью Ильича в свой дом, где его окружили теплом и заботой. Но больше всех нежно и трогательно заботилась о нем Людмила. Так между молодыми людьми зародилось и окрепло большое чувство.

Милая и добрая Людмила Васильевна привлекала к себе спокойствием и рассудительностью, умением без зова приходить на помощь в нужный момент, пониманием того, что волнует и заботит Илью Ильича, важности для него дела, которым он занимается. Она научилась помогать ему, зарисовывая увиденное в микроскопе. Однако вскоре Людмила заболела. Она никак не могла справиться с болезнью с первичным диагнозом «грипп», следующий был «катар верхней доли левого легкого», окончательный, поставленный знаменитым С.П. Боткиным, – «скоротечная чахотка». Эмилия Львовна

знала о болезни девушки, любимой ее сыном, но, не желая оскорбить его чувства, не запрещала ему этой связи, лишь просила быть осторожным и благоразумным.

Илья Ильич не оставил любимую женщину. Четыре года они были вместе и врозь, потому что по состоянию здоровья Людмила был показан более щадящий климат, чем сырой и холодный петербургский, и она часто жила за границей: в Швейцарии, Италии, Испании, а И. Мечников не всегда мог быть рядом. Он много работал: на лечение жены нужны были деньги. Служба не приносила таких средств, и ему приходилось писать статьи, заниматься переводами и пр., несмотря на развивающуюся болезнь глаз. Но все было тщетно, и в апреле 1873 г. Людмила Васильевна умерла на о. Мадейра. Мечников в это время уже преподавал в Новороссийском университете (Одесса), известие об ухудшении состояния жены получил, читая лекцию. В тот же вечер он выехал. Пересаживаясь с поезда на поезд, пересек всю Европу и прибыл в Лиссабон, успев попасть на пароход, отправляющийся на Мадейру. Смерть любимой жены, ухудшающееся состояние зрения, сознание того, что он лишен возможности заниматься наукой, привело к тому, что Илья Ильич совершил попытку самоубийства. Лишь то, что он принял слишком большую дозу морфия, спасло его жизнь, но она потеряла смысл.

Постепенно при помощи друзей, среди которых был и выдающийся ученый И.М. Сеченов, утвердившийся авторитет среди студенчества в Новороссийском университете, он вернулся к жизни. Через два года произошла его встреча с Ольгой Николаевной Белокопытовой. Она была еще гимназисткой, жила в квартире над профессором, которому мешал шум над головой. Ведь Илья Ильич много работал дома после лекций и занятий в университетской лаборатории. Познакомившись с многодетным семейством предводителя одесского дворянства Белокопытова, живущего над ним, И. Мечников стал давать уроки физиологии его старшей дочери, которая не только интересовалась естественной историей, но и хорошо рисовала. Она охотно сопровождала Илью Ильича в его поисках живого материала для исследований, с интересом слушала его объяснения того, что видела под микроскопом. Вдумчивая и серьезная девушка нравилась ему все больше, отношения их становились все более доверительными, и через несколько месяцев молодой профессор сделал ей предложение. Она была на 13 лет моложе и не успела еще окончить гимназии, но Мечников не только пообещал родителям Ольги помочь ей подготовиться к сдаче экзаменов за весь гимназический курс, но и сделать ее счастливой. Кроме того, он дал обещание в случае смерти родителей жены стать опекуном ее многочисленных братьев и сестер, что он в дальнейшем и исполнил.

Так в его жизни появилась еще одна женщина, которую он беззаветно любил в течение более чем 40 лет их совместной жизни. В истории осталось свыше 400 писем Ильи Ильича, адресованных жене, которую ученый называл «голубкой» и «любимой девочкой». Долгие годы она была самым близким его другом и переводчиком на русский язык многих научных трудов. Она не только хорошо рисовала и лепила, но ради мужа изучила технику и методику гистологических и бактериологических работ и много помогла Мечникову в его исследованиях. Она была рядом с ним во всех его научных поездках и на склоне лет ученого начала писать его биографию. Во многих вопробах, связанных с работой, Илья Ильич советовался с женой.

Ольга Николаевна была рядом с И.И. Мечниковым до последнего его вдоха. Пережив мужа на 28 лет (1944), она больше не вышла замуж, а посвятила свои силы тому, чтобы память о нем сохранилась не только во Франции, где он прожил треть жизни, но и особенно в России, которой он был предан всей душой и во славу которой работал. В 1926 г. она передала в Россию часть семейного архива, остальное по ее завещанию было передано после ее смерти.

С Ольгой Мечниковой

Эмилия Львовна Мечникова

Ж.Н. Перцева,
директор музея истории ХИМУ

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

ГАРНА НАГОДА ОСВІДЧИТИСЯ

За вікном ще люті морози, проте в серцях гаряче. Це є дійсно так, адже напередодні Дня закоханих всі ніби оживають після зимової сплячки.

В цей день люди вітають свою другу половинку, освідчуються один одному в коханні. Для сором'язливих людей День святого Валентина – гарна нагода освідчитися.

Одна з романтичних легенд свідчить, що в часи правління жорстокого римського імператора Клавдія II його легіони вели постійної війни. Щоб підтримувати бойовий дух власних військ, агресивний полководець заборонив своїм воїнам одружуватися, вважаючи, що сімейні узи відволікатимуть їх від турбот про

велич Імперії. Проте в імперському містечку Терні жив єпископ Валентин, який всупереч волі володаря вінчав усіх бажаних. Войовничий правитель, дізнавшись про порушення власного указу, стратив непокірного єпископа 14 лютого. І з того дня всі закохані відзначають 14 лютого День святого Валентина та дарують один одному листівки у формі серця – «валентинки».

Загадка «валентинка» від незнайомця (або незнайомки) – це дуже романтично і налаштує об'єкт ваших зітхань на потрібний лад.

Якщо ви ще досі не знайшли свою половинку – не засмучуйтесь. Цей день можна відсвяткувати великою компанією, та, можливо, серед цих людей і буде ваша доля. Від щирого серця вітаю вас із цим теплим святом! Нехай ваші почуття будуть справжніми, а у серцях завжди палає любов, адже що може бути прекраснішим, ніж кохати та бути коханими!

Катерина Бортник, голова сектору медіа-простору III медичного факультету

РЕКОМЕНДОВАНО РЕДАКЦИЕЙ!

МУЖЧИНА О ЛЮБВИ

Интересная штука любовь... Понятие без запаха, вкуса, цвета, атомного веса. Кто-то пытается объяснить ее с помощью химии (возможно, они и правы), кто-то – сверхъестественными силами, а некоторые вообще отрицают ее существование. Википедия дает любви такое определение: «чувство, свойственное человеку, глубокая привязанность к другому человеку или объекту, чувство глубокой симпатии».

В принципе, так оно и есть, только вот вряд ли каждый, кто горюит о ней, знает, что это такое. Однажды на паре по психології услышал интересный факт: 10 %, согласно статистике, именно столько семей живут в этой самой любви. Это те, кто уверен друг в друге, и знает, что если завтра что-то произойдет, то их чувства не изменятся. Что если муж станет инвалидом, его жена не уйдет через полгода-год к другому, заявив: «Я не могу так жить, любовь умерла». Вы видели стариков, которые гуляют, держась за руки? Вот им повезло. Остальным – нет.

Разумеется, каждый человек по-своему трактует глубину и характер чувств, которые он испытывает. Люди признаются в любви, разочаровываются, снова признаются. Кто-то использует чувства других в своих целях, кто-то, наоборот, боится их разжигать. Ведь влюбленный человек – это прирученный человек (очень хорошо об этом говорилось в «Маленьком принце»). Он в какой-то мере незащищен пред тем, вторым, который вызывает эти чувства. Чем сильнее эти чувства – тем сильнее бессилие. Это нельзя назвать страхом одиночества, боязнь, что придется снова искать кого-то. Здесь смешаны привязанность, симпатия, привычка, дружба, влюбленность. Разумеется, без подпитки эти чувства не будут держаться вечно. Но и бесследно они тоже не пройдут, оставят своего рода «шрам».

Это все абстрактное рассуждение, а мораль сей басни такова, что если вы считаете, что кто-то вас любит – то, пожалуйста, будьте в первую очередь человеком! Не самовлюбленным: «какой я класный, в меня втюрилась такая девушка», или «вот это я крутая, такой мужик у меня на побегушках». Возможно, в ваших руках сейчас находится больше, чем вам когда-либо доводилось держать – так распорядитесь этим по-человечески! Если вы не

испытываете ответного чувства, вам не подходит этот человек, есть другие причины не быть вместе – оставьте его в покое. Чем прямее и прозрачнее ситуация, тем легче будет и вам, и ему. Не надо приходить и проведывать, звонить, писать, приглашать погулять, когда скучно – человеку будет больно оттого, что он не может быть с вами. И ваши попытки быть просто другом – это как поглаживать по скальпированной ране, дайте ей зажить.

А если вам повезло, и вы хотите быть с человеком, влюбленным в вас – то нужно понимать, что ответственность лежит на вас обоих. От ваших действий зависит, проживете ли вы вместе долго и счастливо, души друг в друге не чая и через 20 лет совместной жизни, или же ваша семья превратится в войну, от которой даже Гитлер бы содрогнулся. Хотите жить в ссорах, разборках, и к 45 поменять уже три семьи – вперед! Но если вы не склонный к мазохизму имбецил, то поймите, что очень многое зависит именно от вас. Хотите, чтобы о вас заботились – заботьтесь сами в первую очередь. Хотите жену красавицу, мужа-аполлона – а ну-ка, где у вас ближайший спортзал? (Разумеется, любить вас должны всегда, независимо от веса, но все же приятней, когда твоя любовь помещается в кресле.) Хотите ездить на «Tesla S», в отпуск летать на Бали, а не в Феодосию, и жить в своей квартире, а не в коммуналке – развивайтесь (заметьте, нужно не пилить свою половинку, а именно развиваться, почему-то многие считают это эквивалентным). И никто не говорит, что когда-то можно будет бросить все, и отдохнуть, считая, что цель выполнена, и вот теперь-то он/она уже никуда не денется. Жизнь – это процесс, и совершенствоваться или деградировать – выбирать вам. Только понимайте, куда вы за собой потащите того, кому вы дороги.

Разумеется, все вышесказанное – лишь слова на бумаге. Информация подобна выключенному фонарику: без применения бесполезна. А как ее применить – сами решайте. Да, жизнь – сложная штука, суровая реальность отличается от наших фантазий. Не все в жизни зависит от вас. Но если уж что-то зависит, то будьте добры, сделайте это хорошо. Особенно если то, что зависит – это чья-то жизнь.

Автор пожелал остаться неизвестным

ГОРОД ДЛЯ ВЛЮБЛЕННЫХ

Вот уже много лет не прекращаются споры между поклонниками и противниками празднования Дня влюбленных. Из года в год с начала февраля контент Интернета наполнен мифами, легендами, а также их опровержениями. Каждый раз появляются все более невероятные версии происхождения даты, а также мудрые советы, как не подхватить вирус романтичности и почему 14 февраля лучше целый день просидеть взаперти.

Конечно же, это личный выбор каждого: прожить этот день как самый обычный, нырнуть в море влюбленного помешательства и бумажных сердечек или же заняться чем-нибудь интересным и необычным.

В Харькове прошел целый ряд мероприятий, выбирать можно было на любой вкус и цвет. «Фельдман Экопарк» подготовил праздник для тех, кто проводит этот день вдвоем (а может даже и четвером). Пока родители признавались друг другу в любви, дети мастерили валентинки для животных. Для публики более серьезной открыл свои двери харьковский исторический музей имени Н.Ф. Сумцова с рассказами о любви к родному языку и «до рідної мови». Лофт «Циферблат», распутывая узоры историй любви нашего города времен декаданса, возвращал особых романтиков во времена Гюго и Бодлера.

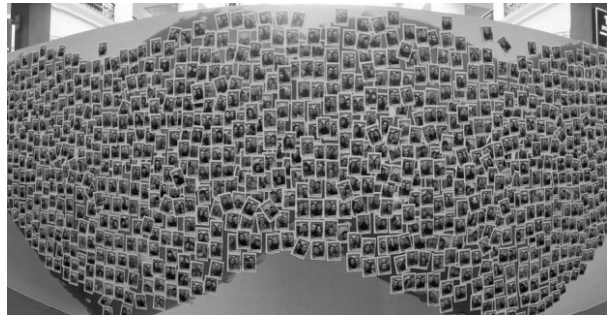
Нечто необычное придумали ребята из популярной в Харькове школы лидерства «Мост»: в клубе «Місто» они организовали самый настоящий ужин в темноте. Они утверждают, что если не смотреть глазами, то начинаешь видеть сердцем. Кстати, если вам очень интересно попробовать, второй подобный вечер пройдет 8 марта.

А еще по Харькову ездил специальный трамвай, наполненный любовью и романтикой, а не толкающимися пассажирами. Его маршрут проходил через исторические улочки города, сквозь паутину самых красивых легенд о любви. Особенно непосред-

ливые парочки могли полюбоваться красотой харьковских усадеб, Святогорской Лаврой или даже выучить старинные свадебные обряды в музее свадьбы в Полтаве.

Кроме того, 14 февраля можно было прямо на главной сцене парка Горького поклясться в вечной любви и официально подтвердить свои чувства. Правда, такое свидетельство о браке будет действительно только в День влюбленных. Уж не знаю к сожалению или к счастью.

Ну и, конечно, самые массовые мероприятия – это установление рекордов. Харьков – самый молодежный и студенческий город Украины. Ежегодной является традиция устраивать крутые флешмобы и регистрировать их в книге рекордов Украины. В этот раз их было два. Сначала сильная половина человечества одновременно поднимала на руки своих хрупких и стройных половинок, а потом влюбленные делали самую большую валентинку из своих фотографий.

И еще много-много всяких мероприятий могло заинтересовать жителей нашего города. Собственно, главное, что я хотела вам сказать: Харьков – большой город, в котором всегда кипит жизнь. Проводить свое свободное время по завещанию Бродского не всегда лучший вариант. В век скоростного 3G Интернета найти интересное мероприятие очень легко, поэтому желаю вам продуктивных выходных в течение всего года, не сидите дома, получайте эмоции.

Дарья Кузнецова, студентка

8 БЕРЕЗНЯ – СВЯТО ВЕСНИ

ДЕНЬ ЖІНОЦТВА

Відшуміла зима лютими морозами, відхурделила сніжними віколами, а на зміну їй прийшла чарівна звабно-принадлива красуня – весна. Тож недаремно саме вона увібрала в себе одне з найкращих, найсвітліших свят – свято жінок. В усі часи в усіх країнах жінка стоїть вище за чоловіка: в ній ніжність, краса, надзвичайна зворушливість, чутливість.

8 Березня – свято, яке традиційно вважається днем жіноцтва. В Україні, Росії, Білорусі та інших республіках пострадянського простору це свято називають днем жіночої солідарності, крім того – міжнародним. Не вдаючись до історії цього дня, маємо наразі те, що склалось протягом вже не одного покоління цілком природно: так чи інакше, 8 Березня – День Жінки!

Широкого розповсюдження набула версія, згідно з якою традиція відзначати Міжнародний жіночий день 8 березня була покладена «маршем порожніх каструль», який провели в цей день 1857 року робітниця текстильної промисловості і фабрик з пошиття одягу в Нью-Йорку на знак протесту проти неприйнятних умов праці та низької заробітної плати. Вони вимагали скорочення робочого дня, поліпшення умов праці, рівну з чоловіками заробітну плату.

Клара Цеткін у 1910 році на Другій Міжнародній соціалістичній жіночій конференції, що проходила в Копенгагені 27 серпня в рамках Восьмого конгресу Другого Інтернаціоналу, запропонувала заснувати міжнародний жіночий день. Щорічно відзначається ООН як Міжнародний день боротьби за права жінок і міжнародний мир. Історично з'явився як день солідарності трудящих жінок у боротьбі за рівність прав і емансипацію.

Кохані, милі, лагідні, привітні! З нагоди святкування міжнародного свята весни та жіночої краси прийміть від нас найщиріші вітання! Вітаємо вас з найпрекраснішим днем весни, святом відродження природи, торжества жіночої краси та ніжності. Сама доля довірила вам оберігати родинне вогнище, за покликанням серця, по-материнські плекати юні покоління – наше майбутнє. Тож нехай ваші очі ніколи не сповнюються смутком, успіх завжди супроводжує всі ваші справи, доля буде щедрою на вірних друзів, надійних колег, а людська вдячність – найвагомішим мірилом життєвих успіхів. Бажаємо, щоб у ваших серцях панувала любов, у справах – мудрість, у задумах – далекоглядність, а в оселях – тепло і затишок!

Бажаємо вам бути людиною,
Отою – одною-єдиною,
Отою – безмежно рідною,
Навіки комусь потрібною.
Бажаємо вам бути богинею,
Отою – одною єдиною,
Отою, ні з ким незрівнянною,
Бажаємо вам бути коханою!

Анна Корнієць, II медфакультет

ТВОРЧЕСКАЯ ЛИЧНОСТЬ

Сентиментальная и целеустремленная

Кейт Пауэлл – 20-летняя студентка факультета искусств Эдинбургского колледжа, которая привлекла внимание общественности своими рисунками на Facebook, ведь девушка карандашом создает потрясающие сюрреалистичные картины.

ПОЕЗИЯ

Мадонна

Не множеством картин старинных мастеров
Украсить я всегда желал свою обитель,
Чтоб суеверно им дивился посетитель,
Внимая важному суждёнью знатоков.
В простом углу моем, среди медленных трудов,
Одной картины я желал быть вечно зритель,
Одной: чтоб на меня с холста, как с облаков,
Пречистая и наш божественный спаситель –
Она с величием, он с разумом в очах –
Взирали, кроткие, во славе и в лучах,
Одни, без ангелов, под пальмою Сиона.
Исполнились мои желанья. Творец
Тебя мне ниспослал,
Тебя, моя Мадонна,
Чистойшей прелести чистойший образец.

Александр Пушкин

Жінці

Вірю і хочу сказати Тобі:
Жінко, життя джерело і окраса,
Ти – на вершині у нашій судьбі,
І з п'єдесталу того не спускайся!
Кажуть: «з ребра», «у Едемськiм саду».
«Яблуко змія»... Нехай так буде.
Тільки я прикладу щось не знайду,
Що змінити хотіли те люди.
Терни в короні і мук без числа,
І співчуття до страждання і болю...
В кожній дитині ти Бога несла,
Кожному мужу означила долю.
Ми ще не здатні до тебе зрости,
Щоби любов'ю майбутнє зігріти.
Віримо, знаємо, молимося: Ти
Будеш спасінням для цілого світу.

Олександр Мороз

Мужчины о женщинах и о любви

- Любовь как страхование жизни: чем позже подписываешь договор, тем выше взносы.
- Преуспевающий мужчина – тот, кто зарабатывает больше, чем может потратить его жена. А преуспевающая жена – та, которой удалось найти такого мужчину.
- Женщины любят молчаливых мужчин. Они думают, что те их слушают.
- Ничто так не омолаживает, как возвращение к ошибкам молодости.

Саша Гитри (французский актер)

- Мысли и женщины вместе не приходят.
- Раньше думал – женщины, теперь ни дня без строчки.

Михаил Жванецкий (писатель)

- В Войне Полов не может быть победителя, потому что противники слишком склонны к братанию.
- Власть самое сильное возбуждающее чувство.

Генри Киссинджер (американский дипломат)

- Любовь – это часто встреча двух слабостей.
- Любить – значит видеть чудо, невидимое для других.
- Чем больше женщин знает мужчина, тем примитивнее его представление о них.

Франсуа Мориак (французский писатель)

- Брак – такая чудесная вещь, что нужно думать о ней всю жизнь.
- Ради денег женатый мужчина готов на все.
- О женщинах: можно быть у их ног, у их колен... Но только не в их руках.
- Она совершенно невыносима. Но это ее единственный недостаток.
- Женщины, откровенно говоря, имеют равные с нами права, но в их интересах не пользоваться этими правами.

Шарль Морис де Талейран (французский дипломат)

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

«УКРАЇНУ НОВИЙ УЗРІЄ ЧОЛОВІК...»

Євген Маланюк, 1933 р.

Його називали «націоналістично-фашистський поет і публіцист», «один із ідеологів українського буржуазного націоналізму», «активний учасник націоналістичної контрреволюції», «білоемігрант». Ставлення до нього завжди було неординарне. Навіть сьогодні українці відзначають його день народження трьома датами: хтось – 20 січня, хтось – 1 лютого, а на Кіровоградщині, малій батьківщині поета, традиційно вшановують його пам'ять «Премією Євгена Маланюка» 2 лютого.

Народжений у Новоархангельську на Кіровоградщині (тоді – Херсонська губернія) 1897 року, Євген виріс у чумацько-козацькій родині, яку сам пізніше описував як таку, що мала деяку «роздвоєність». Мати прищеплювала синові любов до слова й мистецтва як українська інтелігентка, а батько – пошану до вікових традицій предків, адже, попри всі спокуси і труднощі, сам до смерті залишився сповнений національного духу.

Маланюк жартома називав себе «хірургом» в творчості, яка «вийде на здоров'я» тим, до кого він звертається, викличе в них «реакцію, протест, амбіцію, затьятість». Як поет, літературознавець, публіцист, який одночасно мав інженерну освіту, Євген Маланюк мав до всього свою нещадну оцінку.

Євген Маланюк,
Єлисаветград, 1914 р.

Поетові довелося спостерігати поступовий занепад УНР. З 1920 року, коли остаточно припинилося існування УНР, і до останнього свого подиху він перебував в еміграції. «Хто пережив страшну операцію розриву з живим тілом Батьківщини, – писав Євген Маланюк, – хто відчував пекучий брак Батьківщини, як вічно роз'ятрену рану, хто задихався в чужому повітрі, у чужому підсонні, під чужим небом..., той зрозуміє психологічний стан емігранта». Незважаючи на його беззаперечний талант, ставлення до Маланюка і сучасників, і нащадків завжди було різним. Дехто захоплювався його войовничим духом і різкістю висловлювань, але все ж більше було тих, хто його ненавидів чи принаймні не хотів бачити у своєму дружньому колі. Свого часу навіть Володимир Сосюра віршовано оголосив війну Євгенові: «Шановний пане Маланюче, ми ще зустрінемося в бою».

Бути довічним емігрантом, постійно перебувати в опалі однодумців і навіть поціновувачів творчості, – саме такою була доля Євгена Маланюка. Його мова була завжди позбавлена зайвої толерантності й ввічливості. Чітке розрізнення чорного і білого, на жаль, і досі сприймається широким загалом вороже. Чи не про те хотів повідомити Євген Маланюк, коли виступав зі своїм баченням митця у суспільстві? Чи не говорив він про особливу мову війни, яка відрізняється від мови любовців?

Євген Маланюк,
Прага, 1924 р.

Проте, яким би не було ставлення до вихідця з Кіровоградщини його колег по перу і навіть наших «толерантних» сучасників, маємо розуміти, що твори Євгена Маланюка – це гостре лезо, це дошкульний сміх над м'якодухістю і слабкістю співвітчизників, це потужний струмінь сарказму і ненависті. Творчий набуток Маланюка – це є ілюстрація непридатності лібералів у справі боротьби за національну ідентичність. «Московлять, польщать, труять рід, ворожать, напускають чари, здається, знищено вже слід, – лиш потурнаки й яничари», – виливає свою огиду до людей, які не вміли зберегти національну ідентичність, Євген Маланюк.

Маючи сьогодні «деенери» та «еленери» на Сході країни, справжньому українцеві важко не погодитися з ненавистю Маланюка до «малоросів». У митця навіть існувала певна система визначень для виявлення цієї категорії зайд: «Малоросійство – це не політика і навіть не тактика, лише завжди апріорна і тотальна капітуляція.

Капітуляція ще перед боєм», – пророкував багато років тому поет.

Але, попри все, завершити хочеться оптимістично-пророчим Маланюковим:

Крізь зойк заліз, крізь звіра рик,
Крізь дим руїни – Україну
Новий узріє чоловік.

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови,
основ психології та педагогіки
О.В. Самолисова, С.А. Ункowska

МАЛОІЗВЕСТНЫЕ ФАКТЫ
О ЧЕРНОБЫЛЬСКОЙ
КАТАСТРОФЕ

1. Жители города Припять узнали о случившемся только в середине дня 26 апреля. В то время, пока жители города занимались своими повседневными делами, радиация распространялась вместе с ветром с невероятной скоростью. На территории Украины зараженной считалась область в районе 50 тыс. км², это примерно 12 областей.

2. Для того чтобы потушить пожар, были задействованы вертолеты. Они сбрасывали специальные смеси а также песок и глину для тушения пожара и предотвращения цепной реакции. Позже стало известно, что, возможно, такие способы еще больше увеличили температуру реактора. Полностью потушить пожар удалось только 9 мая.

3. Радиоактивные осадки выпали даже в Ирландии. Не случайно эта катастрофа получила седьмой уровень – действующим выбросом радиоактивного материала имел глобальные последствия. Через некоторое время по всей Европе и даже в Ирландии выпали радиоактивные дожди.

По оценке Британского министерства здоровья, 369 ферм и почти 200 тыс. овец до сих пор несут в себе следы этого загрязнения. Правда, в 1986 году количество таких овец достигало 4 млн.

4. До сих пор выплачивается компенсация 7 млн человек. Различные пособия и компенсации в России, Украине и Беларуси до сих пор выплачиваются 7 млн жителей этих стран. В Украине затраты на выплаты чернобыльцам составляют от 5 до 7% социальных выплат. Правда, размер этих пособий все же имеет мало общего с реальной помощью, которая требуется пострадавшим от катастрофы на ЧАЭС.

5. За последние несколько лет реактор и город Припять стали притягивать туристов. В городе-призраке можно пройти по заброшенным домам, школам, гостиницам. Брошенные транспортные средства стоят на тех же местах, где их оставили во время эвакуации. Близко к бронированной заброшенной технике и к вертолетам подходит слишком опасно, так как они сильно поражены радиацией.

РОДИННЕ КОЛО ХАРКІВЩИНИ

30 січня на базі Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України відбулася третя зустріч родин військовослужбовців Харківщини, які загинули в АТО. Традиційно такі зустрічі організують психологи-волонтери, щоб допомогти людям, які втратили близьких на війні.

Захід «Родинне коло Харківщини» дозволив відчути рідним і близьким емоційну, духовну та психологічну підтримку.

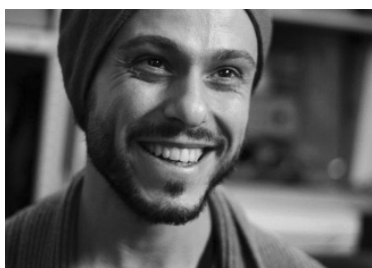
Були присутні й ми. Уже втретє студентське самоврядування ХНМУ відгукнулося на прохання допомоги. Під час спілкування з психологами або з такими ж змученими горем дружинами та матерями, у членів сім'ї загинув дуже часто хвилювання досягає емоційної межі. Саме тут потрібні медики, аби попередити небажані наслідки, проте така робота потребує психологічної витримки. Чергування у військовому шпиталі загартували нас, але до сліз розпачу з очей молодшої жінки чи старенької мами я не звикну ніколи, – до цього не можливо звикнути.

Проте, не зважаючи ні на що, родини поверталися додому зі вдячністю. Приємно, що й ми змогли долучитись до цієї благородної справи.

Дар'я Кузнєцова

ЗВУКИМУЗ

МАНИФЕСТ ЛЮБВИ ОТ SUNSAY

В лютому відбувся національний відбір серед українських виконавців на міжнародний конкурс естрадної пісні «Євровидення – 2016». Во другому півфіналі переміг випускник Харківського національного медичного університету **Андрей Запорожець** з піснею «Love Manifest», а в фіналі відборочного конкурсу він посів III місце. От всієї душі поздравляем Андрія з високим результатом і бажаємо дальніших творчих успіхів!

Справка

Андрей Запорожець – український співак, виконавець музики в стилях фанк, реггі та фьюжн. В 2000–2007 гг. був учасником груп «5 Nizza», в даний час – лідер рок-групи «SunSay». Андрей – один з інвесторів Харківського центру «Spalah», де безплатно навчають ІТ-спеціалістам переселенців та воїнів АТО.

З дитинства займався співом в оперній капелі та тхэквондо, пізніше перед Андреем встав вибір: спорт чи музика. Андрей обрав спів і поступив в Харківський лицей мистецтв. Після закінчення лиця поступив в ХГМУ і отримав медичну освіту, однак зараз він працює на музичному поприщі.

От редакції

ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

Правила безпеки під час риболовлі

• Не збирайтеся великими групами на одному місці, не стрибайте і не бігайте на льоду.

• Не ловіть рибу поблизу вимоїн та занадто далеко від берега, навіть якщо риба там добре клює.

• Завжди беріть з собою міцну мотузку (12–15 м).

• Тримайте поруч з лункою дошки або велику гілку (палицю).

• Не пробивайте багато лунок. Бажано, щоб відстані між ними були 5–6 м. Під час риболовлі категорично забороняється вживати алкогольні напої, наркотичні або психотропні речовини.

Що робити, якщо ви провалилися в холодну воду

• Не панікуйте, зберігайте самовладання, не кричіть, якщо поруч нікого немає – ви тільки даремно витратите сили, не робіть різких рухів, стабілізуйте дихання, уникайте занурення з головою.

• Розкиньте руки в сторони й постарайтеся зачепитися за край льоду, надавши тілу горизонтального положення за напрямком течії.

• Спробуйте обережно налягати грудьми на край льоду й занурити одну, а потім іншу ногу на лід.

• Вибравшись на лід, перекоотіться і відповзайте у той бік, звідки ви прийшли, де міцність льоду вже відома, повільно повзть до берега.

Якщо у вас на очах під лід провалилася людина

1. Крикніть, що ви йдете на допомогу – це заспокоїть постраждалого і надасть йому сил.

2. Без потреби не ризикуйте. Подумайте, чи зможете впоратись самотужки, або краще покликати на допомогу. Якщо поряд нікого немає, то дійте продумано й обережно.

3. Простягніть постраждалому довгу жердину, дошку, палицю від лиж, лижу, хокейну ключку або киньте мотузку, зв'язані паски тощо.

4. Витягніть потерпілого, попросіть його працювати ногами, не дозволяйте підійматись на ноги – нехай він повзе слідом за вами до берега.

5. Після того, як витягнете потерпілого у безпечне місце, викличте швидку допомогу та надайте першу допомогу, необхідну при охолодженні:

• найкращий спосіб зігріти людину – зняти з неї мокрий одяг, віджати й знову надягти на врятованого;

• якщо є поліетиленова плівка, укутайте постраждалого, постарайтеся швидко дістатися теплого приміщення;

• по можливості прикладіть до тіла теплий предмет (гарячу грілку, пляшку із теплою водою), напоїть постраждалого гарячим чаєм;

• у жодному разі не давайте потерпілому алкоголь – у подібних випадках це може призвести до летального кінця.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!

Про випадок на льоду необхідно негайно повідомити за телефоном «101»

П.Н. Боднік, МПО міських курсів ГЗ м. Харкова
М.М. Волощук, Начальник служби ГЗ університету

НОВІ ОБРІЇ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЧИТАЧІВ

25 років тому Наукова бібліотека університету першою в регіоні стала на шлях автоматизації бібліотечних процесів, і на сьогодні маємо значні досягнення, ведеться робота над помилками, обмін досвідом.

З 2012 року розпочато завершальний етап автоматизації основних виробничих процесів – автоматизовану видачу літератури на усіх пунктах обслуговування. Це була багатетапна робота, яка потребувала не тільки матеріальних затрат, а й чималих фізичних зусиль і часу. Протягом чотирьох років співробітники бібліотеки вели інтенсивну роботу зі впровадження автоматизованої книговидачі, задача якої – забезпечення

комфортного обслуговування усіх категорій користувачів. Першим став абонемент із читальним залом для англійських студентів – Library For English Medium Students: специфіка роботи цього підрозділу зумовила необхідність швидкісної автоматизації книговидачі.

У 2013 р. цей процес було продовжено на абонементі молодших (I–III) курсів, а у 2014 було автоматизовано книговидачу на абонементі старших (IV–VI) курсів та художньої літератури.

Завершальним етапом стало впровадження з 4 січня 2016 р. автоматизованої книговидачі на абонементі наукової літератури з читальним залом і в читальному залі гуманітарної підготовки та самостійної роботи.

Сьогодні обслуговування користувачів будь-якою літературою або в залах електронної інформації відбувається тільки за наявності читачького квитка нового зразка – зі штрих-кодом. З таким квитком читач нашої бібліотеки автоматично стає учасником проекту «Єдина картка читача бібліотек ВНЗ Харкова», який діє з вересня 2013 року. Користувач отримує безкоштовний доступ до фондів та електронних ресурсів (Scopus, EBSCO тощо) вузівських бібліотек міста Харкова. Інформацію щодо Єдиної картки читача та перелік бібліотек-учасниць ви можете знайти на сайті Наукової бібліотеки ХНМУ (lib.knmu.edu.ua).

Запрошуємо студентів, які ще не стали користувачами бібліотеки, всіх викладачів і співробітників університету завітати до Наукової бібліотеки і отримати читачький квиток нового зразка.

О.В. Озеркіна,

зав. сектором Наукової бібліотеки

ЩО МИ ПРО НИХ ЗНАЄМО?

УЧЕНИЙ, ІМ'Я ЯКОГО ЗВОДИТЬ З РОЗУМУ ВЕСЬ СВІТ

Його ім'я викликає стривоженість. Особливо, якщо з ним поєднане слово «хвороба»... Та чи такої слави прагнув для себе Алоїз Альцгеймер?

Німецький невропатолог і психіатр Алоїз Альцгеймер (Alois Alzheimer) народився 14 червня 1864 року в невеликому баварському містечку Марктбрейт у сім'ї нотаріуса. Закінчивши з відзнакою школу, а потім інститут (у місті Вюрцбург), Алоїз вже у 23 роки отримав докторський ступінь та стрімко робив успішну кар'єру психіатра і невролога. В пошуках визнання наукового товариства Алоїз переїжджає до Франкфурту-на-Майні, де з 1888 року працює асистентом у міській клініці нервових хвороб протягом декількох років. Крім того, у поєднанні із клінічною роботою та вивченням неврології та психіатрії Альцгей-

мер починає проводити гістологічні дослідження кори головного мозку і вивчає патологію нервової системи.

У 1902 році на запрошення німецького психіатра Еміля Крепеліна Альцгеймер починає працювати спочатку в Гейдельберзі, а потім у Мюнхені, де в 1904–1912 роках він керує лабораторією Психіатричної анатомічної клініки, заснованої Крепеліним. Кар'єра стрімка однак, доволі передбачувана й зовсім далека від слави та визнання. Проте навряд, що хтось згадав би про пана Альцгеймера, окрім його колег та пацієнтів, якби не вроджене допитливість вченого та поєднання знань неврології і анатомії мозку.

Жінці, історією хвороби якої раптом зацікавився Альцгеймер, був 51 рік, але поведилася вона як зовсім стара – погано орієнтувалася в часі та просторі, не впізнавала нікого з оточуючих, через нескладну мову мала проблеми зі спілкуванням. За часів Альцгеймера подібні симптоми не вважали проявом хвороби, списуючи все на природний процес старіння. Тим часом стан її стрімко погіршувався, сформувався слабоумство, і до 55 років

жінка померла, а одразу після її смерті Альцгеймер зважився на те, що рідко робили психіатри і неврологи – у буквальному сенсі зазирнув у мозок хворої.

Алоїз Альцгеймер звернув увагу на те, що кора головного мозку була стоншена, між нейронами знаходилися бляшки (відкладення білка амілоїду), які порушували взаємозв'язок клітин, а в самих нейронах – клубки (відкладення іншого типу білка), що сприяють загибелі клітин. Ці зміни мали дегенеративний характер, на відміну від судинних захворювань, за яких так само може розвинути деменція. Безумовно, пані Огюст (а саме таким було прізвище першої пацієнтки, у якої було визначено хворобу Альцгеймера) була вхорою!

У 1906 році Альцгеймер вступив з доповіддю про незвичайний клінічний випадок. Лікарське товариство скептично поставилося до «відкриття» – Альцгеймеру не поставили жодного питання, а в протоколі конференції з'явився запис «ніякої дискусії». Лише через кілька років до знахідки Алоїза Альцгеймера повернуться, а Еміль Крепелін назве хворобу окремим захворюванням та навіть запропонує назвати на ім'я вченого, що її описав. Цікаво, що сам Альцгеймер не робив жодних спроб знайти ліки від відкритої ним хвороби. Можливо, не мав часу, а може, просто не встиг подумати про старіння.

16 липня 1912 року король Пруссії Вільгельм II призначив Алоїза Альцгеймера професором психіатрії в університеті Бреслау (нині Вроцлав, Польща). По дорозі до Бреслау Альцгеймер сильно застудився і захворів. Незабаром його хвороба ускладнилася ендокардитом, від якого він так і не вилюкався.

Спільно з німецьким неврологом Максом Левандовскі Альцгеймер був співзасновником і видавцем журналу «Загальна неврологія і психіатрія». Оpubлікував кілька робіт на тему церебрального атеросклерозу і на тему хвороби Гантінгтона. У 1909–1913 роках опублікував шеститомну працю «Гістологічні і гістопатологічні дослідження сірої речовини головного мозку».

Останні роки життя він присвятив дослідницькій роботі, за станом здоров'я не міг викладати в університеті. Помер у 51 рік.

Можна бути впевненим: Алоїза Альцгеймера людство навряд зможе забути, адже лікування від страшною хвороби й досі не знайдене, а отже, вирішення завдання, яке поставив перед усією медичною спільнотою німецький психіатра та невролог, ще попереду.

Наталія Завгородня

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА!

2 лютого виповнилося 95 років Миколі Оболенцеву. Микола Іванович – доктор медичних наук, професор, лікар-анестезіолог, учасник Другої Світової війни, має бойові державні нагороди – орден Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни II ст., вісім медалей.

Від імені ректорату та колективу Харківського національного медичного університету ювіляра привітали проректор з науково-педагогічної роботи Іван Летік, голова Профспілки співробітників університету Леонід Ющенко та голова Ради ветеранів ХНМУ Микола Щербань. Представники вишу привітали Миколу Івановича з ювілеєм і вручили йому вітальний лист та почесну грамоту.

СТУДЕНТСЬКИЙ ТРЕНІНГ

СХОДИ В МАЙБУТНЄ

20 лютого на базі Центру медичного краєзнавства ХНМУ в рамках проекту «Сходи в майбутнє» відбувся тренінг для активістів студентського самоврядування «Почни з себе».

Протягом 8 годин бізнес-тренер Єлизавета Шилова допомогла студентам-активістам побудувати мету, візію та цінності студентського самоврядування, глибше розібратися в проектній діяльності. Значну увагу було приділено формуванню прийомів комунікації студентів у командній діяльності. Тренінг проходив у форматі work-safé, у ході якого студенти набули корисних знань та умінь, а також сформуvalи для себе нове уявлення про організацію діяльності студентських ініціативних груп.

По завершенні тренінгу активісти приєдналися до акції «Запалимо свічку!» на знак вшанування жертв Майдану, а також медичних працівників, які загинули в подіях Майдану та під час проведення АТО.

За матеріалами Центру медичного краєзнавства ХНМУ

СПОРТ

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ
СПАРТАКІАДИ «ЗДОРОВ'Я»!

Завершилася Спартакіада «Здоров'я» серед викладачів та співробітників університету, що проходила з 20 по 29 січня на базі кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я і полігону МВС м. Харкова.

Майже 100 викладачів взяли участь у змаганнях з шахів, шашок, жиму штанги лежачи, лижних перегонів.

За підсумком змагань перші місця посіли:

- шахи та шашки – III медичний факультет;
- жим штанги лежачи – I медичний факультет;
- лижні перегони – I та IV медичні факультети.

Найбільш активними учасниками виявили себе викладачі кафедри дитячих інфекційних хвороб: професор **Ольга Ольховська**, асистент **Олена Кучеренко**, кафедри інфекційних хвороб: асистенти **Віталій Ткаченко**, **Антон Сохань**, асистенти кафедри дитячої хірургії та дитячої анестезіології **Олександр Лермонтов**, **Костянтин Пашченко** та бібліотекар I категорії **Ольга Бессмертна**.

Найголовніше, що відбулося справжнє свято спорту, усі отримали заряд бадьорості та оптимізму. Дякуємо всім, хто взяв участь у змаганнях зимової Спартакіади «Здоров'я»!

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ
ЗМАГАННЯ З ФУТЗАЛУ!

17–18 лютого у спортивному комплексі Національного фармацевтичного університету відбулися змагання з футзалу в рамках проведення галузевої обласної спартакіади, організованої Обласним комітетом профспілки співробітників охорони здоров'я України.

Після напруженої боротьби у фіналі зустрілися команди Харківського національного медичного університету та Медичного коледжу ХНМУ, у якій команда університету перемогла із рахунком 7:0.

За підсумками гри місця розподілилися наступним чином:
I місце – команда Харківського національного медичного університету.

II місце – команда Медичного коледжу ХНМУ.

III місце – команда Національного фармацевтичного університету.

Дякуємо за підготовку команд викладачам кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини **Олегу Білику** та **Денису Куцому!**

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКЦІЯ

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Студентське самоврядування ХНМУ приєдналося до Всеукраїнської акції зі вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні. 20 лютого в гуртожитках ХНМУ відбулися збори активу, які хвили-

ною мовчання вшанували пам'ять про загиблих на Майдані. На території університету наші активісти провели акцію «Запалимо свічку!» на знак вшанування жертв Майдану, також медичних працівників, які загинули під час подій на Майдані і проведення антитерористичної операції.

Усього лише два роки тому Україна здійснила рішучий крок на шляху до кардинальних змін у суспільстві, у боротьбі зі злочинною владою, у прагненні стати на шлях європейського розвитку. Проте цей вибір коштував Україні дуже дорого – вже кілька тисяч її синів та дочок загинули у протистоянні з колишньою владою та у військових діях на Донбасі, мільйони громадян змушені залишити свої домівки або змінити свої мирні професії на військові. Першими жертвами цього жорстокого протистояння стали більше сотні українських громадян-патріотів своєї Батьківщини, які загинули на Майдані у лютому 2014 року, з них близько 80 осіб саме 20 лютого. Вони першими стали до лав борців, першими прийняли бій з переважаючими силами корумпованих владних структур.

Сектор медіа-простору Студентського самоврядування

ІДЕАЛЬНА ПАРА

КОХАННЯ ВРЯТУЄ СВІТ!

Традиційно напередодні дня закоханих у Харківському національному медичному університеті було проведено найромантичніший конкурс «Ідеальна пара».

Зал був чарівно прикрашений і у ньому панувала атмосфера кохання та пристрасності. Попри те, що цей день був хвилюючим для пар-учасників, усі вони були налаштовані на перемогу. Закоханим довелося пройти два етапи непростих випробувань. До першого етапу вони готувались заздалегідь, адже потрібно було підготувати відеоролик про свою унікальну історію кохання. На другому етапі пари освічувалися один одному через призму танців, пісень та віршів.

Усього у конкурсі взяли участь 6 пар: **Даяна Тичная** та **Олексій Коломієць** були визнані найяскравішими, **Дарина**

Новікова та **Кирило Дегтяр** – найкреативнішими, **Карина Терованесова** та **Ярослав Янтіков** – незабутніми, **Марія Білоусова** та **Руслан Блудов** посіли III місце і стали найромантичнішою парою, **Вікторія Аралова** та **Олександр Щербаков** – II місце та приз глядацьких симпатій, **Комаль Партап Сингх** та **Армітпал Сингх** посіли перше місце й отримали звання ідеальної пари.

Усі учасники проявили свої найкращі здібності та щирі почуття. Вони довели, що кохання врятує світ, і навіть у найлютіші морози воно здатне розтопити серця. Вітаємо переможців та бажаємо їм, щоб кожен день був сповнений радості, а їх кохання ставало все палкішим.

Матеріал підготував спецкор **Артем**

ЮВІЛЯРИ

У лютому свій ювілей святкують: ліфтер гуртожитку №6 **Ольга Іванівна Білецька**, асистент кафедри гігієни та екології №2 **Надія Павлівна Біличенко**, провідний бухгалтер **Лариса Василівна Вирвас**, доцент кафедри медичної генетики **В'ячеслав Григорович Власенко**, робітник з догляду за тваринами віварію **Анатолій Миколайович Гірник**, доцент кафедри оперативної хірургії та топографічної анатомії **Галина В'ячеславівна Горяїнова**, асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Олена В'ячеславівна Карнаух**, сторож господарчого відділу **Олександр Петрович Кіптенко**, ст. диспетчер деканату II медичного факультету **Олена Віталіївна Коба**, асистент кафедри урології, нефрології та андрології **Сергій Михайлович Колупаєв**, асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Олексій Кімович Комаров**, заступник начальника відділу з набору іноземних громадян та паспортно-візової роботи **Ольга Віталіївна Костенко**, доцент кафедри педіатрії №1 та неонатології **Ольга Леонідівна Логвінова**, професор кафедри дитячих інфекційних хвороб **Ольга Миколаївна Ольховська**, асистент кафедри ортопедичної стоматології **Ірина Олександрівна Перешивайлова**, ст. лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Артем Олександрович Посипайко**, методист відділу моніторингу якості освіти **Ірина Олексіївна Редька**, доцент кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Наталія Геннадіївна Риндіна**, професор кафедри педіатрії №1 та неонатології **Ганна Сергіївна Сенаторова**, асистент кафедри анатомії людини **Олексій Геннадійович Сероух**, доцент кафедри пропедевтики педіатрії №2 **Ганна Сергіївна Сивопляс-Романова**, двірник господарчого відділу **Юрій Борисович Смолюсов**, лаборант кафедри хірургії №3 **Людмила Андріївна Філатова**, доцент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Алеся Олександрівна Черкасова**, двірник господарчого відділу **Володимир Миколайович Шарун**, асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Наталія Альбертівна Щєбликіна**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Василь Олексійович Ярмош**.

Шановні ювіляри!

Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів, втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій! Нехай у вашій оселі завжди панують любов, щастя, злагода та сімейне благополуччя!

АРТ
Терапія

“Живопись, которая мне нравится...”

Виктор Зундаев, художник-импрессионист

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knu.kharkov.ua

www.knu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.02.2016. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 03/01.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова